

Ve Aşk İtham Edildi

– Sebahat · 04 Aralık 2012

Ey kul
Neden bu kadar viranesin
Şu karşımda duran
Pejmürde hayal sen misin?
Ölümsüz aşkımda bir hayat olup
Kenarımda su durabilir misin?

Kurgusalım kul!
Künyesi seçildim bir emanetin
Bilirim ayrılık, diğer adıdır hasretin
Lakin
Ne zaman içimde bir hayat bitse
Kader sıkıştırır bedelini ceplerime
Acısı ayarında yaralarım
Çatlar en mavi düşlerim
Diyorum ya
Çıplaktır aşk entarisi yok
Karanlıkta bilmeceleri
Kaynaşır silüetleri
Bütün yalan düşlere inat
Hadi giydir kimsesizliğimi
Saklandığımız yerden başlayalım
Kendimizi aramaya
Çarpıntısında sığınalım
Bir kalbin yamacına
Gülüşünün lezzetine banan
Bir yudum ekmek olalım

İzafiyim kul!
Korkunun kime borcu varsa
Er geç ödeyecek bir gün
Bari bir hayal kursaydım
İçinde bolca sen olan
Bir bardak ay ışığı
Doldurup bardağıma

Talan edilen bahçede
Dalımda gül olacaktın, ya sen
Ayaza yaprak dökmeyen
Saçlarıma gökkuşağı bağlayıp
Manalı bir gülücük atıp
İliklerime sızacaktın
Vefa için
Zayi aşklar için
Su ve ekmek için
Kısacası her şey için
Kadir kıymet bilecektim, ya ben

Affet beni kul!
Karnımda bir ağrıyla kusuyorum
Ve katlettim bütün sevdiklerimi
Zaman ayarlı bir katilim şimdi
Geçmişini kirli bir toprak avuçlarımda
Ne zaman savrulsa rüzgârda
Kokusu kıyar en masum olana
Ve gözlerindeki bu kâinat
İnfaza çıkan yargıdan ne kadar da uzak
Sancısında kıvranıırken sevdanın
Karşısında uyandığım
Aynalar kadar gerçek
Alabildiğine yürekli meydan
Kim kırabilir filizlerini
Ol demişti Yaradan...

Ey kul!
Tazesinde bir muştuyu
Terkisinde taşıyan ulak misali
Sana kavuşmanın cüretinde
Yokuşlarımda yol
Uçurumlarımda bir el olup
Her düştüğümde tutabilir misin?